πυροβολήσουν σὲ κάθε κίνησι τοῦ ἐχθροῦ, διάλεγαν τὰ παὸ κατάλληλα καραούλια καὶ φύλαγαν ἐκεῖ πέρα, δυὸ—δυό, τὴν τακτική τους βάρδια. Αὐτοὶ μάλιστα ἄλλαζαν κάθε δυὸ ὧρες!

Πῶς ἔτρωγαν; 'Από ποῦ ἔπαιρναν τὰ τρόφιμά τους 30 ἄνθρωποι κλεισμένοι σὰν ποντίκια στὴν παγίδα, ἐπὶ 42 μερόνυχτα;

Στὴν ἀρχὴ φάντηκε μυστήριο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ οἱ φρουροὶ πολλαπλασιάστηκαν. Διότι, μιὰ ποὺ δὲν ἐπετρέπετο νὰ τοὺς σκοτώσουν ἢ νὰ τινάξουν στὸν ἀέρα τὸ σπίτι, ἔμενε ἡ πεῖνα καὶ ἡ δίψα, γιὰ νὰ τοὺς ἀναγκάση τοὺς κακούργους νὰ παραδοθοῦν.

Εἶδαν ὅμως μὲ ἔκπληξι, δικαιολογημένη ἄλλωστε, ὅτι ὅσο περνοῦσαν ἡ ἡμέρες, ἀντὶ οἱ πολιορκούμενοι νάνια σκελετωμένοι καὶ χλωμοὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὴ δίψα, ἀπεναντίας γινόντουσαν καὶ πιὸ ζωηροὶ καὶ προκλητικοὶ ἀπὸ πρίν! Τὸ.... ραχάτι τους ἐκεῖνο τὸ ἀναγκαστικό, τοὺς εἶχε ξεγυρίσει, σὰν νὰ παραθέριζαν κάπου, σὲ καμμιὰ δροσερὴ λουτρόπολι!

Ἄρχισε τότε μιὰ σκληρὴ ἐπιτήρησι, αὐστηρὲς ἔρευνες καὶ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν καταπληκτικὸ καὶ ἀπροσδόκητο!

Οἱ πολιορκούμενοι ἐτροφοδοτοῦντο ἀπὸ τοὺς ἔξω πολυαρίθμους ἄλλους συντρόφους των μὲ ἐξυπνότατα σχέδια καὶ μέσα. Δηλαδή, μόλις ἔπιανε ἡ νύχτα, πετοῦσαν κάποιο σπάγγο ἀπὸ κανένα παράθυρο ἀπόμερο κι' ἐκεῖ κρυφὰ οἱ σύντροφοί των, μεταμφιεσμένοι σὲ ἀστυνομικοὺς καὶ μπερδεμένοι, ἀγνώριστοι στὸ ἀμέτρητο πλῆθος ἐκείνων, ἔδεναν μὲ πρόπο διάφορα τρόφιμα, τὰ ὁποῖα τραβοῦσαν ἔπειτα ἐπάνω οἱ κλεισμένοι σύντροφοί των.

Ἐπίσης γιὰ νὰ ἀλληλογραφοῦν μεταξύ τους, οἱ συνένοχοι τῶν πολιορκουμένων ξαπαλοῦσαν ἀπὸ γειτονικὲς ταράτσες τὴ νύχτα χάρτινους ἀετούς. Καὶ καθὼς οἱ ἀετοὶ πετοῦσαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ μπλοκαρισμένο φρούριο, οἱ πολιορκούμενοι ἄρταζαν τὴν κρεμασμένη ἀπ' τὴν οὐρά τους ἐπιστολή, ἔδεναν ἐκεῖ μιὰ ἄλλη, κι' ὅσο οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ πάρουν πρέφα τὴν παράξενη αὐτὴ μανοῦβρα, ἡ συνεννόησι εἶχε γίνει μεταξὺ τῶν κακούργων θαυμάσια.

Κι' ὅταν ἀργότερα οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ εἶχαν ἐντωμεταξὺ ἀναπαλήψει τὸν τρόπο αὐτὸ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς τροφοδοσίας, ἄναψαν τὴ νύχτα πάμπολλα φῶτα ὁλόγυρα στὸ φρούριο κι' ἐμπόδιζαν ἔτσι τὸν σύνδεσμο τῶν ἔξω μὲ τοὺς μέσα, τότε ἄλλο σχέδιο μπῆκε σὲ ἐφαρμογή: Οἱ σωλῆνες τοῦ γκάζιοῦ, τοῦ νεροῦ, οἱ ὑπόνομοι καὶ τὰ λούκια τῶν κεραμιδιῶν χρησίμευαν τὸ ἕνα ὕστερα ἀπὸ τ' ἄλλο ὡς μέσα συγκοινωνίας καὶ τροφοδοσίας τῶν πολιορκουμένων!

Τὴν τριακοστὴ ἡμέρα τῆς πολιορκίας ὅλα πειὰ τὰ μέσα εἶχαν διαδοχικῶς ἀνακαλυφθεῖ καὶ ματαιωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς. Ἡ ἐπιτήρησι ἔφτασε πειὰ στὸ ἀπροχώρητο κι' ἔτσι οἱ ξεροκέφαλοι καὶ πεισματάρηδες κακοποιοί, ἀφοῦ οἰκονομήθηκαν ἐντωμεταξὺ μὲ τὶς λίγες ἐκεῖνες προμήθειες, ποὺ τοὺς εἶχαν περισέψει, ἀφοῦ ἐλάττωσαν σὲ σημεῖο ἀπίστευτο τὴν καθημερινή τους μερίδα φαγιοῦ καὶ ποτοῦ, ἀναγκάστηκαν πειὰ τὴν τεσσαρακοστὴ δευτέρα ἡμέρα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς πολιορκίας, νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα καὶ νὰ παραδοθοῦν. Ἦσαν ὅλοι τους σκελετωμένοι ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὴ δίψα. Σωστὰ φαντάσματα.... ..

Ὡς καὶ Ἐγγλέζοι ἀκόμα περιηγηταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ξένοι, κεντρισμένοι ἀπὸ τὶς περιγραφὲς τῶν ἐφημερίδων, εἶχαν μαζευτεῖ στὸ Παρίσι γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἐκ τοῦ πλησίον τὰ ἀπερίγραπτα ἐπεισόδια τῆς περιφήμης αὐτῆς πολιορκίας.

Σ' ἄλλο φύλλο μας θὰ σᾶς διηγηθοῦμε μερικὲς ἀκόμα συγκλονιστικὲς περιπτώσεις τοιούτου εἴδους ἱστορικῶν καὶ πρωτοφανῶν πολιορκιῶν.

ΓΛΥΠΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕ ΤΗ ΣΦΕΝΤΟΝΑ
(Τοῦ Α. Λεβύ).

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ

(Διαβάστε καὶ... φρίξατε)

Ἀφάντασιες εἶνε ἡ μονομανίες καὶ ἡ ἐκκεντρικότητες ποὺ χαρακτηρίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ποὺ δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ κανένα λαὸ καὶ καμμιὰ ἐποχή. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ προσβάλλονται κυρίως ἀπὸ αὐτές, εἶνε οἱ καλλιτέχνα κι' οἱ σοφοί, οἱ ὁποῖοι παρασύρονται ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις των σὲ τρέλλες ἢ βυθίζονται στὶς μελέτες καὶ ἀπομακρύνονται ἔτσι ἀπὸ τὴν κανονικὴ ζωή.

Ὁ περίφημος σατυρικὸς ποιητὴς τῆς ἀρχαίας Ρώμης Ἰουβενάλης ἀναφέρει γιὰ τὸν Ὁράτιο, ὅτι ὁ μέγας συνάδελφός του δὲν μποροῦσε νὰ στιχουργήση παρὰ μόνον ὅταν εἶχε σηκωμένο τὸ ἕνα του πόδι, στὴ στάσι δηλ.. ποὺ παίρνουν οἱ πελαργοί!....

Γιὰ τὸν Γάλλο ἱστορικὸ Μεγερὰ βεβαιώνουν, ὅτι συνήθιζε νὰ κλείνη τὰ παράθυρά του καὶ τὴν ἡμέρα ἀκόμα καὶ νὰ ἐργάζεται κάτω ἀπ' τὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ. Καὶ ὅταν πήγαινε κανένας ἐπισκέπτης νὰ τὸν ἰδῆ, ὁ παράξενος οἰκοδεσπότης τὸν συνώδευε ὥς τὴν πόρτα, βαστῶντας τὸ λυχνάρι στὰ χέρια!

Ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, ὁ περίφημος Μυρζὲ δὲν μποροῦσε νὰ γράψη παρὰ μόνο τὴ νύχτα, ὁ γνωστὸς γιὰ τὶς πρωτότυπες φάρσες του Νετροὰ ἔγραφε μονάχα... στὸ κρεββάτι του καὶ ὁ Φερδινάνδος Ράϊμονδ ὅταν τοῦ ρχόταν ἡ ἔμπνευσι, σκαρφάλωνε στὰ δέντρα γιὰ νὰ γράψη!

Ἐπίσης περίφημος ἀπόμεινε γιὰ τὰς μονομανίες του καὶ ὁ παλαιὸς Βιεννέζος ποιητὴς Φερδινάνδος Σοῦτερ. Αὐτὸς στιχουργοῦσε ἀποκλειστικὰ στὶς ταβέρνες καὶ ἐννοοῦσε νὰ ἔχη πάντοτε δίπλα του ἕνα ποτῆρι μὲ κρασί. Καὶ ἐπειδὴ τὶς περισσότερες φορὲς δὲν εἶχε πρόχειρο χαρτί, ἔγραφε τοὺς στίχους του ἐπάνω σὲ καταλόγους φαγητῶν!

Ὁ ποιητὴς αὐτὸς ἀκολουθοῦσε τὸ παράδειγμα τοῦ ἀρχαίου Διογένη καὶ περνοῦσε τὶς ἡμέρες του ἐντελῶς μοβέμικα. Ὅταν ἀναγκάστηκε κάποτε ν' ἀλλάξη κατοικία, δὲν ἐδυσκολεύτηκε καθόλου νὰ μεταφέρη ἀπὸ τὸ ἕνα σπίτι στὸ ἄλλο τὰ πράγματά του, γιατὶ δὲν εἶχε παρὰ.... μιὰ πίπα κι' ἕνα κόκκαλο γιὰ νὰ φορῆ τὰ παπούτσια του!

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ Σοῦτερ ὅταν ἐπέθανε —στὸ ὕπαιθρο φυσικά, γιατὶ ἐκεῖ ἦταν ἡ πιὸ συνηθισμένη διαμονή του— δὲν ἄφησε τίποτε στοὺς κληρονόμους του. Ἀκόμα καὶ τὰ χειρόγραφα τῶν ποιημάτων του τάχε πουλήσει λίγο πρὶν ἀπ' τὸ θάνατό του σ' ἕναν.... τυροπώλη μὲ τὸ ζύγι!

Στὴν τάξι τῶν ἐκκεντρικῶν καὶ τῶν μονομανῶν συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ οἱ σχολαστικοί, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν γραφεῖ πάρα πολλὰ ἀνέκδοτα. Ἕνας λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἦταν κι' ὁ σὲρ Ἐδουάρδος Βουρτών, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάστηκε «ἄνθρωπος τοῦ ρολογιοῦ».

Αὐτὸς εἶχε τὴ μανία νὰ κανονίζη ἀπὸ πρὶν μὲ μεγάλη ἀκρίβεια κάθε πρᾶξι τῆς ζωῆς του. Κανένα ἔκτακτο περιστατικὸ δὲν ἦταν ἱκανὸ νὰ τὸν ἀπομακρύνη ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ σχέδιό του.

—Τὸ προσεχὲς γεῦμα μου, εἶπε κάποτε σ' ἕνα γνώριμό του ξενοδόχο, θὰ τὸ λάβω στὸ ξενοδοχεῖο σας μετὰ.... δυὸ χρόνια, δηλαδὴ στὶς 17 Αὐγούστου 1882, ὥρα δυὸ μετὰ τὸ μεσημέρι. Σᾶς παραγγέλλω λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ μοῦ ψήσετε μιὰ κότα καὶ νὰ μοῦ ἑτοιμάσετε ἕνα μῆλο κόκκινο!....

Ὁ ξενοδόχος του ἔπαιρνε ὑπὸ σημείωσι κάθε παραγγελία τοῦ πρωτοφανοῦς πελάτου του, γιατὶ ἤξερε πὼς εἶχε νὰ κάνη μ' ἄνθρωπο ποὺ κρατάει τὸ λόγο του, ὁ κόσμος νὰ χαλάση.

Ἕνας ἄλλος Ἄγγλος, ὁ σὲρ Θωμᾶς Πρύστ, δὲν μποροῦσε νὰ πλαγιάση καὶ νὰ κλείση τὰ μάτια του, ἂν δὲν εἶχε δίπλα του τὶς λάρνακες ὅπου φύλαγε ταριχευμένα τὰ πτώματα τῶν δυὸ σιζύγων του.

Ἐπίσης ὁ αἰδεσιμώτατος Τζὼν Μπύρνς, ἦταν ὁ πιὸ ἀνυπόφορος καὶ πιὸ γκρινιάρης ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἐνόσω.... βρισκόταν ὄρθιος. Μόλις ὅμως ἔπεφτε στὸ κρεββάτι του κι' ἔννοιωθε ἀπὸ πάνω τὰ ζεστά του παπλώματα, μεταβαλλόταν καὶ γινόταν ὁλοσδιόλου ἀλλοιώτικος.

Αἰσθανόταν τότε τόσο εὐδιάθετο τὸν ἑαυτό του, ὥστε ἔπιανε ἐξυπνότατες συνομιλίες καὶ συζητήσεις μὲ τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς φίλους του. Τόσο πολὺ τοῦ ἄρεσε αὐτὴ ἡ κατάστασι, ὥστε στὸ τέλος ἀποφάσισε νὰ μὴ σηκωθῆ πειὰ ἀπ' τὸ κρεββάτι του καὶ ἔμεινε πλαγιασμένος συνεχῶς ἐπὶ 28 χρόνια!

Ὁ περίφημος τέλος ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν 17ο αἰῶνα, Κολμπέρ, στὴν πολιτικὴ δεξιότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλει τόσα πολλὰ ἡ χώρα του, δὲν εὕρισκε ἡσυχία καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐργαστῆ, ἂν δὲν τριγυριζόταν ἀπ' τὶς ἀγατημένες του γάτες!

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ἡ γῆ γεννᾶ θεόπνευστον σπανίως ἄνδρα ἕνα
καὶ ἡ τοιαύτη ἐξαντλεῖ τὴν δύναμίν της γένναν.

Α. Σοῦτσος

Ἡ μήτηρ εἶνε κάτι ποθητότερον
τοῦ κόσμου ὅλου, εἶνε ἡ ψυχή, τὸ πᾶν.

Σπ. Λάμπρος

Ἂν μᾶς πικραίνουν συμφορές, ἂν μᾶς πειράζουν πάθια,
ἀνθίζουν καὶ τριαντάφυλλα μέσ' στὰ πολλὰ τ' ἀγκάθια.

Γ. Ζαλοκώστας

Εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ χρόνος, καθὼς τ'
(ἄνθ' εἰς τὸν λειμῶνα,
τ' ἄστρα φύει καὶ μαραίνει,
καὶ τῆς φύσεως ὑφαίνει μία χεὶρ τοῦ
(τὸν χιτῶνα,
ἄλλη δὲ τὸν ἀποξαίνει.

Π. Σοῦτσος